

'Αλλ' ὄμως ἄφοβος ἐγὼ πρὸ τούτων τῶν κινδύνων,
ἴτε, ξιφήρης ἐκρωθῶ ὅτ' ἔξη τῶν Ἑλλήνων,
τοὺς ἐκλογεῖς ἴσθην κἀλπην σας καλίσσ' εὐφροσύνας,
ὑποψηρίου Βουλευτὰς ἐν σᾶς ἰδῆ τὸ γένος,
μὴ δείξετε πῶς τῆς Τουρκίας ὁ πόλεμος ἐκείνος
ἐκούρασε τὸ σῶμα σας καὶ τῆς ψυχῆς τὸ σθένος.

Μαρσόν, μὲ φλέγουσαν ψυχῆν
ἀρήτε τὸν Στρατῶνα,
δείξετε θάρρος καὶ ἄντοχην
καὶ ἴσθον ἐντὸς ἀγῶνα.

Μαρσόν, ἐμπρός μας νὰ περνοῦν
σπαθάτοι γιὰ κουβέντα,
καὶ ἴσθ' οἱ Στρατῶνες νὰ γενοῦν
ὡς εἶδος Παρλαμάντα.

Ντούρα ἴσθην κἀλπην νὰ σταθῆ
μὲ στρατιὰ σφιγνῶσα,
νὰ γίνῃ ἡ γλῶσσα τῆς σπαθῆ
καὶ τὸ σπαθὶ τῆς γλῶσσα.

Κάτω πολέμου φτερωτοῦ
καὶ ἔξη καὶ τουφεκία,
καὶ τὰ ταμπούρα τοῦ Στρατοῦ
νὰ γίνουσι τουμπλέκια.

Συμπᾶτε μὲ καταρροῇ
ὅτ' ὀσπίσιμα τῆς διάνας,
καὶ λέτε βράδυ καὶ πρωὶ
λόγια τῆς καρδιάνας.

Καλὰ ποῦ δὲν νικῆσαμε, καλὰ ποῦ πίσω χάναμε,
ἂν δυστυχῶς κερδίζαμε ποῖος ξέρει τί θὰ χάναμε.
Ἐμεῖς καὶ ἂν νικηθῆκαμε, μὴ πήραμε τὴν Κρήτην,
καὶ ὅστου Σουλτάνου τοῦ Χαμίτ ἐμπήκαμε τὴ μύτην,
καὶ ἂν δείξαμε τὰ πίσω μας τὰ πόσον σειαστὰ
μὲ τὴν ὀπισθοδρόμην πηγαίνομε μπροστὰ,
καὶ ἄς μάθουσι τώρα παρ' ἐμοῦ καὶ οἱ ἄλλοι τῆς σφαίρας πόλοι
πῶς οἱ Ρωμοὶ κολώνοντας θὰ φθάσουσι μὲς ἴσθην Πόλιν.

Ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς ἐσκόπευ' ἐν ἀνέσει
τοὺς μεμψιμοίρους Βουλευτὰς ἀπεικτικὰς νὰ καλέσῃ,
ἄλλα τοῦ κράτους ἡ δουλειὰ παραποῖσι τὸν πνίγει,
μὴ βλέπει καὶ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου πῶς ἐπείγει.

Μάθετε, ζῦλα τῆς Βουλῆς,
πῶς τοῦτος ὁ μουστακαλῆς
δὲν εἶναι τώρα στωϊκὸς
καὶ ἔργάζεται κομματικῶς.

Πολλοὶ μὲ γλῶρον στόματα
σ' ἤκουσαν ὅτ' ὀδοὶ,
καὶ εἶδε καὶ αὐτὸς πῶς κόμματα
δὲν στέκουσι ἰδεώδη,
καὶ ἔγινε νέος πρακτικὸς
καὶ ἔργάζεται κομματικῶς.

Καὶ ἔβγαλε καὶ ἓνα Πρόγραμμα, ποῦ τόσα κίβει ρίβει
καὶ γίωτα δὲν τοῦ λείπει,
Πρόγραμμα, ποῦ τὸ πρόσωπον ἐλευθεροὶ καὶ σκλάβοι
μὲ τόσο καρφιακτοῦσι.
Πρόγραμμα, ποῦ ζυμώθηκε μὲ μὴ καινοῦρα πᾶστα...

(Ὁ Περικλῆς σηκώνεται καὶ τοῦ φωνάζει μπάστα).

Φ. — Πρόγραμμα, θέμα κύριον καθημερινῆς καὶ σχολῆς,
ποῦ ὅτ' ἄγραπτὰ τὸν ἄλαλον τὸν εἰδεῖς στωϊκῶλον,
Πρόγραμμα πολυεπίλων, ποῦ λέγουσι δτι μῶλις
μῆσα ἴσθης Κυβερνήσεως ἐχώρασε τὸ φύλλον.

Πρόγραμμα σὰν ἀπάντησις, ποῦ μᾶς τὴν εἶχε τάμμα,
Πρόγραμμα σὰν ἐπιστολὴ καὶ ἐπὶ συστάσει γράμμα,
Πρόγραμμα, μὸχθον γίννημα, ποῦχει καὶ τὸνομά του,
ποῦ σὰν παιδί ἴσθον δάσκαλο λείει τὸ μάθημά του.

Πρόγραμμα, ποῦ τὸ μάκρος του τὸ βλέπεις μὲ τρομάρα,
Πρόγραμμα, ποῦ ἔσθῳμανε χρόνια βουβαμάρα,
λιμὴν γαλήνης περισσῆς
γιὰ τὴν σκαφίδα τῆν σαβῆν,
σταυρὸν χαράξας Μωῦσῆς
δίταμα τὴν Ἐρυθρᾶν.

Πρόγραμμα περιλάλητον σὰν γιαιτρικὸν, σὰν τίλιον,
ποῦ θέλει κόλλημα παντοῦ σὲ τοίχους καὶ ἀγκυράρια,
νὰ τὸ διαβάξῃς τρεῖς φοραὶς τὴ ἴμερα μὲ τὸν ἥλιον
καὶ τρεῖς τὴν νύκτα μὲ τὸ φῶς, ποῦ ρίχουσι τὰ φανάρια.

Πρόγραμμα, ποῦ μερόνυχτα γιὰ τοῦτο θὰ μιλῶσι
πρὸς Περικλίτου καὶ πρὸς σᾶς, μουγγεὶ θεμιστοπόλοι,
Πρόγραμμα, ποῦ ἴσθ' ῥάχη μου καὶ ἔγῳ θὰ τὸ κολλήσω
καὶ ἔδῳ καὶ ἔκει θὰ στίκνυμαι νὰ τὸ διαβάξουσι ὄλοι.

Καὶ τώρα ποῦ καὶ οἱ ὄδοι μας χυρῆς κουδοῦνας κτύπουσι
μ' αὐτὴν τὴν συνεδρᾶσιν ἐσώσαμεν τοὺς τύπους,
τὸ Σύνταγμα τὸ κείμενον καὶ κάθε μας λιμπρέτο,
πάμα, βρὶ Περικλίτου,
καὶ ὡς τράγος τοῦ Συντάγματος τὸ ἄγριον χαμῶσου
καὶ τὸ κουδοῦσι τῆς Βουλῆς κρέμαστο ὅτ' ὀλοῖμο ἔσθου,
καὶ βγάτο ἴσθον περίπατο
καὶ κούνα το καὶ κτύπα το.

Ἦθος ἀλληλογραφίας φανερὰς τε καὶ κρυφίας.

Μόνον αὐτοὺς, ποῦ γράφονται συνδρομητὰ σ' ἐμᾶς
καὶ κατ' εὐθείαν ἴσθον ἑρωμῆν ἐμβάδου συνδρομὰς,
μόνον αὐτοὺς συνδρομητὰς θὰ γράφω ὅτ' ὀλοῖμοι,
μόνον ἐκείνοι θάχουσι μαζὶ μας νταβερῖρι.

Τῶν «Παιδῶν ἡ Διάλεκτος» ἰθὺθως βιβλίον
ἐπὶ τῆς ἀρχαίας καὶ τῆς νεωτέρας
τῆν τοῦ Νικολοῦ Πρίντζα, γράβην ἐν τῇ Γαλλίᾳ
καὶ ἀπεκρίθησαν δημοτικῶς τὴν μέγαν ἰσοχίην
ματῆρασι τοῦ Παλαμῶ νεωρόδου καὶ ταῖσιν
καὶ Σπύρου Λάμπρου πρῶτος καὶ πάλαισι νου φουχῆν.

Τίς ἴσθον ὁ Μισοῦλις πρὸ τῆς Ἐκπαιδεύσεως,
ὁ δεσποτικὸς ναυμάχος τῆς Τουρκικῆς κλάσεως,
καρναῖς βιβλίον τοῦ Κωνσταντίνου Ράβου,
Καθηγητοῦ στοὺς τοῦ Ναυτικοῦ μας κλάδου.

Ἦθειστοῦτον λαμπρὸν καὶ ἴσθον ἐν τοῖς πρώτοις
καὶ βιβλίῳ καὶ ἡ Φιλολογία τοῦ Βίλου Ἀδαμίου
πρὸς ἀπεκρίσασιν κινδῶν τῶν ἀναγνῶν αὐτῆς.
θὰ γράβῃ κάθε λόγιος καὶ κάθε κωμικῆς.

Ἐς τὴν προσημῆν τοῦ τίκνου τῶν Πατριῶν Βασιλεῦδος,
πνευτοῦ καλλιμαλέου,
στίχους ἔβγαλ ἀφαιρῶσι ἰνδοῦσιν καὶ εὐστῆρας
ὁ Συνεδρῶν ὁ Μῶμος.

Τοῦ ΡΩΜΗΟΥ μας τὸ Γραφεῖον, ὄλο μέτρα καὶ ρυθμὸς,
ἴσθον Πιννακωτῶν τὸν δρόμον, δεκαπέντε ἀριθμὰς.